

Γέρων Χαλκηδόνας: Άμμος και Οικολογία

[Πατριαρχία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Στην αλόγιστη χρήση των πρώτων υλών, με τις παράνομες εξορύξεις και εξαγωγές κυρίως, της άμμου και τις επιπτώσεις που έχει αυτή στο περιβάλλον, αναφέρεται ο Γέροντας Χαλκηδόνας Αθανάσιος σε άρθρο του που δημοσιεύεται στο Φως Φαναρίου.

Διαβάστε ολόκληρο το κείμενο

ὕπὸ Γέροντος Χαλκηδόνας Ἀθανασίου

*“Ἰσαρίθμους γάρ τῇ ψάμμῳ ὠδάς,
ἂν προσφέρωμέν Σοι, Βασιλεῦ ἅγιε...”
(Κ΄ οἶκος Ἀκαθίστου Ὑμνου)*

Ὡς γνωστόν, ἡ βιομηχανία διὰ τὴν παραγωγὴν ποικίλων ἀγαθῶν ἔχειν ἀνάγκην πρώτων ὑλῶν καὶ ἐνεργείας, τῶν ὁποίων ἡ ποσότης διαρκῶς μειοῦται, τοῦθ’ ὅπερ ὁδηγεῖ τοὺς ἐπιστήμονας καὶ βιομηχάνους εἰς τὴν ἐφεύρεσιν νέων ἐναλλακτικῶν καὶ “ἀστειρευτῶν”, συμβαλούσης ἱκανῶς καὶ τῆς βιονικῆς¹.

Μία λοιπὸν λίαν σημαντικὴ ἐκ τούτων εἶναι ἡ ἄμμος, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ χαλίκια.

Ἄμμος ὀνομάζεται γενικῶς κάθε συσσώρευμα μικρῶν κόκκων πετρωμάτων ἢ ὀρυκτῶν, οἱ ὅποιοι παραμένουν ἀσύνδετοι μεταξύ των. Διακρίνεται εἰς χονδρὴν, μετρίως λεπτὴν, λεπτὴν καὶ λεπτοτάτην. Ἐπίσης δύναται νὰ εἶναι χαλαζιακὴ, γλαυκοφανιτικὴ, μαρμαρυγιακὴ, γρανιτοφόρος, ἀστριοῦχος καὶ λιγνιτοῦχος. Χρωματικῶς ὑπάρχει ἡ μαύρη, ὀλόλευκη, μῶβ, γκρίζα, κόκκινη, πορτοκαλιὰ καὶ κίτρινη.

Αὕτη εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ σκυροδέματος (μπετόν), τοῦ ἄμμοκονιάματος (τσιμέντου), τῆς ἀσφάλτου, οἰκιῶν, γεφυρῶν, ὁδῶν κ.ἄ. Ἡ ἄμμος τοῦ χαλαζίου (Quartz), ἀπαιτεῖται διὰ τὴν κατασκευὴν ὑάλου, συρμάτων ἐξ ἰνῶν ὑάλου, περιστροφῶν συστημάτων, αἰολικῆς ἐνεργείας κλπ. Ἄνευ τῶν ἐξ αὐτῆς ἐξαγομένων ὀρυκτῶν δὲν θὰ ὑπῆρχον ὑπολογισταί, αὐτόματα μηχαναὶ ἀναλήψεως χρημάτων, τηλέφωνα χειρός (Smart), ἄμμοβολαὶ κ.ἄ.

Μεγάλαι ποσότητες αὐτῆς ἐξάγονται ἐκ τῆς Σιγκαπούρης, Αὐστραλίας καὶ Καμπότζης διὰ τὰς τεχνητὰς νήσους τοῦ Ντουμπάϊ εἰς τὰ Ἑνωμένα Ἀραβικὰ Ἐμιράτα (517 ἑκατομ. τόνοι εἰς 20 ἔτη), τῆς Ἰνδίας, διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς χώρας καὶ τῆς Γερμανίας.

Οὕτω, εἰς ὀρισμένας περιοχὰς ἡ ἄμμος ἐλαττοῦται σημαντικῶς. Τοῦτο ὑψώνει τὰς τιμὰς της, καὶ ὁδηγεῖ εἰς παρανόμους ἐξαγωγὰς. Τόσον δὲ ἐπικερδὲς εἶναι τὸ ἐμπόριον αὐτῆς, λόγω τῆς μεγάλης ζητήσεως, ὅπως ὥστε οἱ ὑπάρχοντες ἀπαγορευτικοὶ κρατικοὶ νόμοι εἰς οὐδὲν ὠφελοῦσιν. Ἄλλωστε αἱ κρατικαὶ ἀρχαὶ οὐχὶ σπανίως συνεργάζονται μὲ τὴν μαφίαν, ἡ ὁποία ἀπειλεῖ ποικιλοτρόπως τοὺς ἀντιφρονούντας λαϊκοὺς, δημοσιογράφους κ.ἄ.

Βεβαίως εἰς τὰς ἐρήμους πλεονάζει ἡ ἄμμος, ὅπου ταξιδεύουν τὰ “πλοῖα τῆς ἐρήμου” (κάμηλοι). Ὅμως αὕτη εἶναι ἀκατάλληλος πρὸς χρῆσιν, διότι στιλβώνεται σφαιρικῶς ὑπὸ τῶν ἀνέμων, ὅπως καὶ τῆς θαλάσσης λόγω τοῦ ἁλατος, τὸ ὁποῖον διαβιβρώσκει τὰς σιδηρὰς ἐνισχύσεις τῶν μπετῶν ἐὰν δὲν ἔχει πλυθεῖ καλῶς καὶ ἀποξηρανθεῖ, ὅπερ σύνηθες. Διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται ἡ ἄμμος τῶν ποταμῶν καὶ τῶν δελτῶν των.

Ἐξ ἐτέρας πλευρᾶς ὀλέθριαι εἶναι αἱ συνέπειαι τῆς ἐξορύξεως ἄμμου, ὅπως ὁ ἀποδεκατισμὸς τῆς χλωρίδος, τῆς πανίδος καὶ τοῦ ἰδίου τοῦ ἀνθρώπου. Οὕτω, εἰς τὸν κόλπον τῆς Βομβάης (Mumbai) οἱ δυστυχεῖς ἐργάται ἐξάγουν αὐτὴν ἐκ τοῦ βυθοῦ εἰς βάθος 15 μέτρων, ἑκατοντάδες δὲ ἐξ αὐτῶν ἔχουν ἀπωλέσει εἰς τὸν “πόλεμον τῆς ἄμμου” τὴν ζωὴν των. Εἰς τὰ παράλια τῆς Νοτιοανατολικῆς Ἀσίας, τὸ ἐπίπεδον τοῦ ἐδάφους κατέρχεται καὶ τοῦ ὕδατος κατέρχεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, καὶ οὕτω τὸ θαλάσσιον ὕδωρ εἰσχωρεῖ καὶ “ἁλατίζει” τὸ πόσιμον, τοὺς ἀγροὺς καὶ τὸ ἔδαφος. Συχνάκις εἶναι ἡ αἰτία τῆς διαβρώσεως τῶν ὀχθῶν καὶ παραλιῶν, αἱ ὁποῖαι γίνονται περισσότερο εὐάλωτοι εἰς τὰς πλημμύρας, τὰς τρικυμίας καὶ τὰ παλιρροιακὰ κύματα (τσουνάμι).

Ἀλλὰ παρόμοια προβλήματα παρουσιάζονται καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν (Elbe, Main), ὅπου δένδρα καὶ λιμνίσκοι ἀποξηραίνονται ἐκ τῆς μανίας, πρὸς ἀπόκτησιν γαιῶν

καὶ οἰκοδομῶν εἰς αὐτὰς ὡς εἰς τὸ Ντουμπάϊ². Πάντως αἱ ἐπιχωματώσεις ἔμποροῦν νὰ δημιουργήσουν καὶ στατικὰ προβλήματα διὰ τοὺς νέους οἰκισμοὺς. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ λαϊκὴ μοῦσα ἄδει: “Εἶναι κακὸ στὴν ἄμμο νὰ χτίζεις παλάτια, Ὁ βορριάς θὰ στὰ κάνει συντρίμια, κομμάτια”. Αἱ δὲ ἀντιδράσεις τῶν πολιτῶν διὰ νομικῶν, συχνάκις δὲν ἐπιτυγχάνουν λόγῳ οἰκονομικῆς δυσπραγίας.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ὁ G. Dust φαίνεται νὰ ἐβοήθησε εἰς τὸ πρόβλημα, κτίζων οἰκίας διὰ τῆς ἀναμείξεως τῆς ἄμμου τῆς ἐρήμου μετὰ τεχνητῆς ρητίνης (Polymerbeton), μὲ τὴν ὁποῖαν κατασκευάζονται οἱ ἔσωθεν κενοὶ πλίνθοι. Αἱ κατασκευαὶ εἶναι ἐλαφραί, σταθεραὶ καὶ ἀνθεκτικαὶ εἰς τὸ ὕδωρ. Ἰδεώδης δὲ διὰ τὰς οἰκογενείας τῶν πτωχῶν περιοχῶν κατόπιν φυσικῶν καταστροφῶν, παρ’ ὅλας τὰς ἀντιδράσεις τῶν ἐχόντων ἕτερα συμφέροντα μὲ σκηνὰς εὐθυνοτέρας, ἀλλὰ λίαν ψυχρὰς κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ εὐκόλως καταστρεφομένης. Καλὸν ἐπίσης νὰ ἀποφεύγονται αἱ μεγάλαι κατοικίαι, καὶ τὸ recicelt beton διὰ μείωσιν τῆς χρήσεως ἄμμου καὶ χαλικίων. Ἄρα τὸ ὅλον θέμα δὲν εἶναι μόνον ἐμπορικόν, βιομηχανικόν, οἰκιστικόν ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερον, οἰκολογικόν, ἀπαιτοῦν σύνεσιν πολλήν καὶ ἀγάπην πρὸς ἅπασαν τὴν πανέμορφον Δημιουργίαν, δώρημα τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς.